

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szombán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 forint — kr. Negyed évre 2 forint 50 kr.
Félévre 5 — „ — „ — „ Egy részlet 1 — „
Hirdetési díj: Minden sorra naponta: 200 szavakig
V. H. C. S. E. V. H. ÁZ FÜGGETLENSÉGI PÁRT.
A szerkesztésbe bemeneteket küldendők.

Előfizethető helyben:

TELEGDI K. LAJOS ÉS M. SZÁTHY KÁROLY
Könyvkereskedésben és a szerkesztőségben.
Együtt a postahivatalok úján.

Hirdetési díj:

Ötötven szavas hirdetésért 50 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint ezután több ízben
hirdetéseket, alkalmi hirdetésre az előző
árért.
Bélyegdíj: minden bejegyzésért külön 30 kr.
„Nyitvatartás”-ban megjelenő közlemény ötszavas
hirdetésért 15 kr.
Nev- vagy bércmentesül beküldött kéziratok
nem vétnék tekintetbe. — Ugyanint ké-
zírtatok nem adnak vissza.

Debreczen, jan. 16.

Mig mi itthon a lucskos, nedves időjárás által is kizökkentve, levett testtel és lélekkel morzsolgatójuk le feneketlen sár által elzártnak a közlekedéstől, az unalmas napokat, az alatt a nagyvilág piacznai érdekesítő események kerülnek felszínre.

A mely politikának fonatát, az éles látású Mátyás király és a Dzsem herczeg bukásának idejében kezeiből, az akkori vad, s harcias körülhúzó határtalan befolyása alatt kiszalasztotta, annak a fonatnak szálait, a legközelebbi napokban ragadták meg a magyar nemzet ifjúságának küldöttjei. Hány évnek, milyen hosszú időnek kellett lefolyni, míg a keleti két testvéremzet a legfőbb, a szív legtisztább rejtékéből feltörő magasztos indulattal borultathat egymás kebelére.

Alig adhatunk hitelt a történetnek, pedig a messze távol daczára, az örömtől áradó képzelt oly hűn, oly nagy szeretén tárja elénk a török fővárosban történt eseményeket. Látni véljük az öröm és lelkesedés jegyében mámorban uszó főváros népét tarka vezületével, a forró vérü lárcsajóknak, kik feltépve a rejtélyt rácsorogtat, — ellenállhatatlan vágygyal rohantak igéző pillantásaik sugarait lövelleni Magyarországra festői kézzében megjelent deli, ifjú szép leventéire, a mint fényes hintóikon arab nők által vonatva megérkezének a Galata szerály falaihoz, hoi ifjú török bajtársak dagadó kebelükön vártak rájuk, midőn még alig hangzottak el az üdvözlés szavai, már a lelkesedő kitorlás fékezhetlen nemese tűze, megbontja a török ifjúság sorait, s rohanak ifjainkra, ölelni, csókolni ifjú testvéreiket. Az az öröm, mely e jelenetnél összefolyt, s annak az örömeink könye, mely itt összerpereggett, egy-egy érem mint kristály, mely a barátság örökös képesítő névi ki magát.

Ki parancsolta ezt, ki fűzte vándor saruit a magyar ifjúság lábaira, midőn a kormány jég hídegen, mint egy márvány szobor, szólatul, némán tekintett e nagy horderéji események felé? A nemzeti közvélemény, ellenparancsot nem tűrő minden hatósága és az a súlyos hazai körülmények folytán lassan pislogó, de azért mégis égő, és soha ki nem alvó mécs, a hazaszeretet.

Mint midőn egy vulkánikus belső tűze egy tenger közepén kitolja sziklás gerincét, hogy századokra válaszfalat emeljen a habcsalád közé, aként választott minket széta sors vizsgáló hordó keze századokra keleti testvéreinktől, s mint mikor egy hirtelen földrengés leomlasztja a tengervíz szeptévalást falat, s a testvér hullámok esattán találkozásban borulnak egymás kebelére, hogy többé soha elme váljanak.

Ilyen földrengéshez hasonló a magyar ifjúság megjelenése a török fővezér s ennek folytán az egész nemzet üdvözlésére, mely ledönté az avas régi kőfalat, melyben megittközének a két nemzet rokonszenvének csak titkosan ápolgatótt érzelmét, de soha egymás szívűg nem latolhattának.

Nem esküszik egyik sem, s nem kötetnek ivreke menő egyezményeket, s távol leskelődnek a furfangos diplomaták, és sárgán irigyen lesik azt a szövetséget,

mely a kormányok mellözésével, csupa szívből, csupa lélekkel köttetik meg, mit kard el nem vágható, golyó meg nem szakíthat, mert láthatatlan, mint maga az istenség, melynek ez egy kipattant szikrája.

Lesz tehát ezután a szegény magyarnak egy nemes barátja, kire ezentul gyanu nélkül tekinthet, s kinek nemes keblén sirhatja ki, örömeink és bánatának könyveit. — Isten látja lelketek, hogy hosszú idő lefolyása óta, csak azon ezél elérse mozgatta írói tollunkat, hogy nemzetünket egy kevéssé ismert nemzet felé közelebb hozzuk, folyvást hordogattuk a homok szemeket a hegy megalkotására s ha még fényes tetőjével nem magaslik is ki a láthatáron ama hegy, de megközelítve a nagy cél, mely akadálytalanul közelebb közelebb fog jönni az időek teljességéig.

A conferentia komédiájának nevéssé vált színpadán, az utolsó felvonás ha ugyan egészen el nem marad, ma vagy holnap játszatik le, s minthogy a török porta semmi hajlamot nem mutat arra, hogy fenségi jogainak bárki is neki vigye a nyírból ollót, felszedik az atyafiak a dekoratív és hazahurozóják az ellopott napok kudarcos emlékeit és az eredménytelenség légmarkoláshoz hasonló eredményt.

A bankügy szintén a vég megoldás felé van terelve, éppen most vajudik Budapest s az a hír van elterjedve, hogy a magyar kormány azon esetben, ha a tavaszi egyezmény nem nyerne életet, vagy az önálló bank felállítására nem nyerne ki a felső jóváhagyást, bejelentette volna lemondását.

De minthogy annyiszor hallottuk már azt a lemondást hangoztatni, hogy nem tudunk már ahoz semmi komoly hittel járulni, hát a mostani, de végül komolyan, ugyanis előbb utóbb majd csak kiugrik a nyul bokorból.

Kossuth Lajosnak legutóbbi levele elen, melyet az egész ország kellő tisztelet és elismerésben részesített, akadt egy pör legény, ki Jókai szeméjében, a ki papucsban, fakardal látta jónak a hadonázást. Bizony, bizony még eltyakosodott közvélemény ellenes magaviselete által maga tépi le fejeéről babérait, mert elfordul tőle az ország, s az élményűg politika befertőzötti költségzetének színezetét, miket nem egy ország helyezett eddig a szalonok és kunyhók olvasóasztalára. Az életképek pártolás hiányából beszűntetése igen gonosz ömen.

Na de hát mit meg nem érünk még addig, míg egyszer beüt a fergeteg, melynek tüzeben aztán megütöztul, s feniksézként megfúlva kel ki abból a szédelgő magyar nemzet.

— Ahdul Kerimnek a kardot a magyar fiatalok a legnagyobb ünneppilyel adta át. Ez átadás alkalmából Törökország legkiválóbb katonái s polgári tekintélyei voltak jelen. Ahdul Kerim a magyar fiatalokkal a legszívebben társalgott. A nemzetünk iránti lelkesedés leírhatatlan.

— „Agence Havas” jelenti, hogy daczára a hatalmak jelzett követeléseinek a török miniszterek nyilatkozatai szerint nincsen remény arra, hogy azok elfogadjassanak. Salysburynak csak ma volt kihallgatása a szultánnal. A nagy vezér ma meglátogatta a görög pátriarchát, s re-

mentét fejezte ki, hogy most már görögök és a törökök egyesülve fognak a közös haza regenerátója közreműködni. — Ignatieffnek hírszerint szerdán kihallgatása lesz a szultánnal. A nagy követek és meghatalmozottak mind egyet értenek abban, hogy visszautasítás estére, azonnal elhagyják Konstantinápolyt.

— A szultánnak, mint a bécsi „Fr. Bt.” jelenti, egy terv terjesztett elő, mely szerint a konstantinápolyi nemzetország ép úgy egyenruházhatná, mint a magyar honvédegség s kiállítás van rá, hogy e tervet a szultán elfogadja. Mint már korábban említettük, a török önkéntes sereg egy része magyar egyenruhát ölt fel.

— A német 397 birodalmi grüleri választás közül 358 eredménye ismeretes. Ezek közül 65 esetben szűkebb választási szükségessé, 27 conservatív, 27 német birodalmi párti, 95 nationalliberalis, 18 haladó párti, 89 clericalis, 10 szocialdemocrata, 11 lengyel, 6 elassit tiltakozó és 7 semmiféle fractiohoz nem tartozik.

Kossuth levele a keleti kérdésről
A „Daily Telegraph” közli Kossuth azon nyilatkozatát, melyben ez glasgowi barátainak felhívására a keleti kérdésre vonatkozó nézetet adja elő. Kossuth erre M. Adam John urhoz levelet intézett, melynek lényegesebb pontjait így szól: — „Panszlavizmus, mint az orosz politika programja, azt jelenti, hogy Oroszország felhasználja az összes szláv elemeket, bárhol lakjanak azok, saját eszközökkel, hogy igazolják, összeeszkívésük, lázadásuk által zavart idézzenek elő azon államokban, a melyben laknak, és így megakadályozzák az államok szabad cselekedését. — A latin faj volt valaha a világ ura — azután a német faj volt az, most ránk került a sor, — mondja a panszlavizmus, melynek feje 82 millió engedelmes rabzsolga kényura. Most a panszlavizmus kalapácsával dőngeti Oroszország Törökország integritásának a souverainitásának kapuját. Törökország után következik Magyarország és Ausztria, melyek közül előbbinek 15 és egy fél millió lakosból 4.663.000 szlávja van, az utóbbinak 20 és egy fél millióból 11.556.000 szlávja. „Európa kozák lesz” mondá Napoleon St. Helema.”

Istéje meg már most önmaga, vajjon igazam volt-e, midőn azt mondtam, hogy Oroszország ezen irányzata sokkal veszedelmesebb, mint bármely beavatott közvetlen hódítási szándék. A hódítás Oroszországhoz való annexiót jelentene, és ez a rabzsolgaság — nem nagyon keesetűg családék, azt mondtam. A panszlavizmus inkább lépze vezet. Hízleleg a fajhüségnek, és megadja Oroszországnak mind az előnyökét a hódítás alkalmatlanságai nélkül. Ezt tán némely európai hatalom megokálhatná, amaz telenségben ringatja őket. Alfrügyekből szót háló az — még Garibaldi, Carlyle Gladstone is felültek annak. Gladstone ur azt tanácsolja Angliának, hogy a szabadelvűségben versengessen Oroszországgal Törökországgal szláv népeit illetőleg (oh elfajzása a desolatiónak, Anglia ambícióval a dícsőséget, hogy az orosz szabadelvűséggel versengessen). Csodálom, hogy még mi je van Gladstonenak tartalékban, a mivel a panszlavizmus küssse a nyeregben, talán a panszlavizmus. Jószág égi! s az európai diplomacia mégis fedi ezen lényeges jellemvonást. Gyönyörködve dörzsöltek kezüket, hallva, hogy a cárnak nines szándékában most Konstantinápolyt elfoglalni. „Elvreges is jó fő! mondá a diplomácia. „Lejünk elnök az ő kis szeszétes iránt, nem engedjük, hogy túrelmet elveszítse.”

Miesoda nagy látás s jajgatás volt a miatt, hogy a törökök tollúik a „humanitás” határát a bulgaria lázadás elnyomása alkalmából. Ha valaki értett az eltipott emberiség mellett én kárbotatom a szenvedélyes bosszu kegyetlenegeit. De azt kérdelem, van-e egyetlen egy keresztény hatalom, mely nem típora el a legkegyetlenebbül az emberiség legszentebb jogait, nemesek érdekeit, hanem pusztán a kegyetlen bosszúállás gyönyörűjét? Oh martirik föld, saját hazám Magyarországi! Es mikor csináltak a keresztényen hatalmak valaha

— Ahdul Kerimnek a kardot a magyar fiatalok a legnagyobb ünneppilyel adta át. Ez átadás alkalmából Törökország legkiválóbb katonái s polgári tekintélyei voltak jelen. Ahdul Kerim a magyar fiatalokkal a legszívebben társalgott. A nemzetünk iránti lelkesedés leírhatatlan.

— „Agence Havas” jelenti, hogy daczára a hatalmak jelzett követeléseinek a török miniszterek nyilatkozatai szerint nincsen remény arra, hogy azok elfogadjassanak. Salysburynak csak ma volt kihallgatása a szultánnal. A nagy vezér ma meglátogatta a görög pátriarchát, s re-

— Ahdul Kerimnek a kardot a magyar fiatalok a legnagyobb ünneppilyel adta át. Ez átadás alkalmából Törökország legkiválóbb katonái s polgári tekintélyei voltak jelen. Ahdul Kerim a magyar fiatalokkal a legszívebben társalgott. A nemzetünk iránti lelkesedés leírhatatlan.

— Ahdul Kerimnek a kardot a magyar fiatalok a legnagyobb ünneppilyel adta át. Ez átadás alkalmából Törökország legkiválóbb katonái s polgári tekintélyei voltak jelen. Ahdul Kerim a magyar fiatalokkal a legszívebben társalgott. A nemzetünk iránti lelkesedés leírhatatlan.

— Ahdul Kerimnek a kardot a magyar fiatalok a legnagyobb ünneppilyel adta át. Ez átadás alkalmából Törökország legkiválóbb katonái s polgári tekintélyei voltak jelen. Ahdul Kerim a magyar fiatalokkal a legszívebben társalgott. A nemzetünk iránti lelkesedés leírhatatlan.

— Ahdul Kerimnek a kardot a magyar fiatalok a legnagyobb ünneppilyel adta át. Ez átadás alkalmából Törökország legkiválóbb katonái s polgári tekintélyei voltak jelen. Ahdul Kerim a magyar fiatalokkal a legszívebben társalgott. A nemzetünk iránti lelkesedés leírhatatlan.

europai kérdést valamely keresztény kegyetlenségből. Most azt csinálnak a törökországból.

A level utolsó kikézdése körülbelől így adható vissza.
En azt mondanám Oroszországnak: „El onnan.” Te vagy a veszedelem Európának, nem a törökök. Te szítottad a háborút Szerbiában és folytatad azt. Te hozdottad az összeesküvés üszákér Bulgáriában, te idézted elő a sajátokra méltó kegyetlenségeket. Mi nem fogjuk megengedni néked, hogy saját előnyödre örökre földézd a keleti kérdést. Így hát, el onnan, (hands off!) Es aztán Törökország beleegyezésével, melyet megfelelő compensációért (mely nem haladna meg a mostani tributumnak megfelelő tóké) könnyen ki lehetne eszközölni. Romániát egy oly független európai állam helyzetébe helyezném, minő Belgium — európai garantia alatt. Ez igen fontos, igen lényeges pont, különben Oroszország Romániát mindig hádi műveletai baszául fogja használni Törökország ellen, ép úgy mint azt 1849-ben Magyarország ellen folytatott legigazságatlanabb hadjáratában tette. Ha aztán Oroszország eszedesen nyugton viseli magát, jól van; hanem azt mondanám lord Russellel 1854-ben: — „A leggyűnyűbb halandók lennének, ha leraknók a fegyvereket annélkül, hogy materiális garantációt nyertünk volna, melyek Oroszország hatalmát az európai szabadságra többé nem vezedelmes mértre reducálnak, tökéletes biztosítót nyujtanának a jövőre nézve. Ezt mondanám én és szavamnak állanék. De természetesen én csak a szegény öreg baraccotai remete vagyok, kinek sem joga, sem akarat a briti politikai ügyekbe avatkozni.”

A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. Feleky Miklós hírneves színészünk 25 éves színészi jubileumát a nemzeti színház tagjai ünnepelesen akarják megtartani. A Petőfi-társaság első feloldásait igen szép közönség hallgatta. Királyné 6 felseje Budán a lovárdát naponta meglátogatta s ott lovagol. A budapesti tornaegylet arany és ezüst sorsjátéka huzása f. hó 28-án fog megejteni. Gyilkos anya. Dzsam Zsuzsanna 9 hónapos csecsemőjét gyufaoldattal mérgette meg.

Szeker-utaink
A melyek nem valami diéretes állapotba jutottak városunk határain az enyhe légy tél következtében elnyakosodott földeken: mint a gazdaságat egyik főbb mellék ágáról egy kis rövid említést jónak látok tenni. — Jónak látom pedig azért is főleg; mert a határunkon lévő nyomási földek felszartarván; most már az országnak a nyomáson bõ terjedelme a mérnöki szabványos kimérés által szűkebb körbe, ilyen is két árok közé szorultak.

Noha az utak kipékdzéséhez akadályt nem forgott fen; de annál nehezebb leund a további vontatott járműveket az illett utasoknak a kitűzött ezelőh juttatni. — Országutaink tehát a nyomási földek kimérése után — kivére, az M. píresit — oly pauvre és nyomorult állapotba vannak: hogy a közlekedés vidékről terhes szekerekkel nem csak lehetetlen, de már egy darab idő óta teljesen megszűnt és ennek következtében a nyers termények behozatala is oly csekély, hogy a szükségeseket sem tudják fedezni és daczára hogy az ideu sikeres termés volt; piacunkon a drágaság kezd általában emérgálni. Es nem csak a vidéki, de a helybeli gazda közönség sem tudja ez okból terményeit a városba szállítani, pedig most meglehetősen mérvben életbe lépett a kivétel, mindenféle terményre nagy szükség van, ezt azonban a gazda pénz nem tehetvén: a pangás átlag érehető városunkban.

Első helyen említenék érdemelnek az országutakon átvezető fa vagy közhidak. — Ezen hidak oly rozott állapotba vannak egytől egyig, hogy mikor a szekérrel járók a hid elébe érkeznék leszálnak egyenként és mint az utba lépő arabos imádkoznak a lovak szerenés átmenetelért — egy fél méter mélyűg kerekek által kivagdott gödör tátoeg és azon gödör egyik végén közvetlenül ki magaslik a hidalp fája vagy köve; persze csak is a nevezett gödörből juthat a szekér a hid

liába hogy álom volt, de olyan bolondot tettem, képzelték csak; belegegyeztem kívánságába. A szűrt mingyár kitanyarított nyakából, stellingba csapta magát s én tölem is azt kívánta, hogy egy álljak, mint ő.

— Haza hõ! fara ki!
Czukkedli sentek mindenható katárczete-lje! E volt álomban a legiratosabban vcutura, mert hiszen láthatóját tettemet, akar hogy huzom-szoritom, csak kiáll. No de hát csak igazodtam a hogy tudtam, ájecz, czvjádráj, — elebb elebb, oldalt oldalt, hátrább, hátrább, sat. Borzostóképen izadtam, s azt mondtam a fráternek, hogy:
— Most már elég, erédj fiam haza, el-fáradtam.

Elállmékotam aztán, hogy miképen is lehettem én vénségemre oly nagy szakár, hogy még táncolni tanuljak. Mintha kieserltek volna ügy megváltoztam, — erre megint az történt, hogy a mint rendez sokasom szerint kimegyek este a szobából lefekvés előtt, hát uramfi! az ambútoson ott eszálja rám a farkát egy szép nagy pudli kutya, nem tudtam, hogy mit keres nálam ez a györürü példány czivilizált kutya.

magaslátára. Es ezen uti intermezzo majd minden hídál folytatódik.

Szerintem minden ily hidak tövében két-felöl nem ártana egy kis termés kövkekeli kirakás reformációja, legalább egy ölynire a hídól. A sorompókál szinte ilyen akadályok vannak, ott is megilletővé vonul el az utas szekereivel: mert a megfeneklés biztos kilitás A szegény sorompósoknak sypshusi munkájuk van, a mennyiben a vámezédelák adák vévése helyett, hogy ebbe is fenakadás ne tör-ténjék, éjjel nappal szekereket kell nekik tolni a felvívázó tisztzég mellett. Nem ártana a sorompókál is egy néhány ölynire a fentebb említett kiközvezést életbe léptetni egyelőre.

Tekintettel kell tehát lennünk az utak, hidak és sorompó környékét általános kijávitására annál inkább; mert az utak most már szabályozva vannak mindenfélére, és oda igyekezünk, hogy a nagyobb közlekedést igényó országutaink, az M. píresit uti példájára kiközvezve lennének, az utak befektátása sem lenne érdeketlen. A nemes város nem áldozhatna a milliós kölesönbél enél szükségesebb czélra. Szerintem első helyen a szobozlati vagy az újvárosi fekete agyagos földekben árvezett országutak érdemelnek meg a kiközvezést, ezen utak a mostani helyzetükbe valóságos rém utak. Hogy pedig az ut építés költségé ne csak a várnévedelméből fedeződnek, — noha az utak kitépítési következtében a vidéki közlekedés is esős időbe kétszer vagy háromszor annyit tehet, — a helybeli lakosoktól várn ugyan nem szedhető lenne, de egy egész évre minden szekértől vagy talidától egy pár forintot után javítási díjjában; feltehető, hogy szívesen fizetne mindenkí; mert ezen a roz otakon több kára van a lovakon és szekereken minden egyes gazdának mint a befizetett két vagy három forint össze véve.

Ohajtott volna tehát, hogy országutaink minél előbb reformációj alá esnének; mert ez nem csak a hátramaradás szomorú képét tüntetné elénk, hanem a már városunkban elhelyezett és elhaladást jelző ménlo teplel. — A melynek fő czélja a szép és egészséges deli termélt lovak mentül nagyobb terjedelemben szét varázsolni — szinte összefügésben van ánde a jelenlegi állapotba lévő roz ot utak a legjobb és legemesebb lovakat is tökéletesen ruinirozzák. —

Póányi Andor.
— VIDÉKI HIREK. Az aradi új városzházat — mely palotaszertűen épült — e hó 10-kén nagy ünneppilyességgel avatták fel. Molnár György jelenleg Pécsset jötték, a közönség osztatlan tetszése közt. A gyönyössi kasznó e hó 28-án a honvédekhez javára zárkörű tárgyalgalmat tart. Miskolcon — a gazvilágiást akarják behozni. Palánkon — a Balaton mellett, egy ismeretlen hullát találtak a nád-vágók.

UDONSÁGOK.
* Az egyévi önkéntesekre vonatkozólag a „Verordnungblatt” körrendeletet tesz közzé, melynek főbb pontjai következők: Király 6 felseje helyben hagyta, hogy a lovasszázad, tüzérszégnél, műszaki csapatoknál, utászerekek-nél, s az egészségi csapatoknál az egyévi önkéntesekre nézve is a hadiiskolák számára előírt instrukcióknak foglalt elvek alkalmaztatásának, s ezektől csak annyiban térhetnek elterés, a mennyiben az egyes fegyvernemek, csapatok és hadtestek szervezési sajátyságit, alkalmazási és elhelyezési viszonyait szükségesség teszik. Az idevonatkozó részletes határozatok új kiadásban küldetnek meg kihirdetés végett a hadiiskolákhoz; de már a jelen évben életbe lép a következő határozat. Az egyévi önkéntesek intézvényére való tekintettel valamennyi egyévi önkéntes, kik az összes fegyvernemekre vonatkozó határozatok által ninesnek kizárva a tiszti rangból, kötelesek tartaléktiszti vizsgára készülni, s javöre nem lesz szabad az egyévi önkénteseknek csak aliszti rangfokozat elérésére törekedni.

* Meghivas az 1877-dik évi január 19-én a városi színház helyiségében a debreczeni nöegyvet álalt saját jótékony céljaira rendezendő közvasorával összekötött táncmulatságra. A rendező bizottság nevében: Veress Lászlóné.

Beesaltam a szobába, egy darab kenyeret vettem neki, mit ő teljes lázáttal két lába közé szorított, megcvett, aztán meg keserves pillantásokat vetett rám, egyszer-kétszer megnyalja száját, képzelték! megszólalt német nyelven.
Megjijedtem, torkomon akadt minden szó, százn kiszáradt e rettenetes tümenyem, elvesztettem minden preszenziámot s csak annyit hebegett ennek a kutya-pudli urnak, hogy: „Ich bitte wer sind sie main herr pudli.”
Erre az én pudlin tökéletes német ember nyelven előadt, hogy ő a sors üldözöttje, ezelőtt egy magas rangú tetemes összesség meg-ez ott az állam cussagt tetemes összesség elloppta, — a mire rájöttek, ötöt kutya-modra elgerttek, kiirták az usjágba, hogy milyen gazember volt. Természetesen, mondtá, minek utában a mai világban a legakasztófávalabb gazember is büszkén hivatkozni a becsületére. En is megpróbáltam felvenni azt, a mi sohásem volt, kivált akkoriban mint stathushivaltok-naknak, de perze nem használt.

(Folyt. köv.)

